

השובר את הפועל פרק המישי עבודה זרה עד.

עין משפט
נר מצוה

א ומי פט"ו מהל
מחלות אסורות הלכה ו
ופט"ו הלכה כה טוש"ע
י"ד סי' קלד טע"ף א':
קל"ב ב מ"י פ"ז מהל
עבודת כוכבים
הלכ' ע סגן לאין מה
טוש"ע י"ד סי' קמ טע"ף
א:
קל"ה ג מ"י שס טוש"ע
שס:
קל"ד ד ה ז מ"י פט"ו
מהלכות מחלות
אסורות הל' ט סגן לאין
קמ"א:
קל"ז ח מ"י שס הל' ו:
קל"ח ט מ"י שס הלכ' טט
סגן שס טוש"ע
י"ד סי' קלד טע"ף ב':

אלו אסורין ואוסרין בכל שהו י"ג. פ"ה מיירי בחצית יין נסך
שנתערב בחלב חציות כדאמרין לקמן בגמ' דדבר שבמנין
קחשיב ועבודת כוכבים לורת עבודת כוכבים שנתערבה בחלב לורות
וצשר בחלב חמיכת צשר שנתערבה בחלב ולאסרה צ"ע וחזרה
ונתערבה בחלב חמיכות דהימר

אוסרות כולם והיא תנא סבר דצשר
בחלב אסור בהנאה כדמוכח בגמ'
דהאי תנא אינו קחשיב רק דליכא
תרתו איסורי הנאה ודבר שבמנין
ופלוגתא היא צ"ע כל הצשר (מולין דף
קטו). אי אסור בהנאה אי לא רבותיו
של רש"י רוצין לפסוק ממון משנתנו
דהכל דצשר בחלב נאסר במשהו
ומפרשים לאסורין בכל שהוא דקמני
מתני' היינו טיפת חלב שפלה על
חמיכת צשר גדולה אע"ג דליכא
טעמא אי נמי חמיכת צשר קטנה
שפלה בקדימה מלחא חלב אע"ג דלא
יהיב טעמא וטעות הוא צידס דהא
מפרש בגמ' דלא מיירי מתני' אלא
דצדר שבמנין כגון חמיכה בחמיכות
ומשום דהוי דרכן להימנות לא בטיל
ואי בטופס חלב מיירי או בחמיכת
צשר קטנה הא לא הוי דבר שבמנין
ועוד הא אסקינן (לעיל דף עג): כל
איסורין שבתורה צ"ע ואפילו רב
ושמואל דאמרין מין צמינו במשהו
צשלא צמינו מודו ועוד דנכולה שמעתא
דטיפת חלב דכל הצשר מיירי צדידי
דצשר בחלב צ"ע: **הא** תנא ר"ה
התם הראוי לערלה ערלה בו. וא"ת
לעיל נמי דפריך ולייתי חמיכת נבילה
היה לו לתרץ משום דהא תנא ליה
במס' חולין פ' גיד הנשה (דף טו):
דתנן חמיכה של נבילה שנתערבה בחלב
כולן אסורות וי"ל דודאי גבי חמיכת
נבילה ליכא לרשותי הכי דלע"ג דתנא
ליה התם בחולין מ"מ הדך איצטרי
ליה למתנייה הכא (ב) (מדקמני) צשר

בחלב וליכא למימר דבא לאשמועינן דצמשהו זה אינו דע"כ מיירי
בחמיכה חשובה הראויה להתכבד דאי בחמיכה כל דהו פשיטא
דצטלה וליכא למימר משום דהוי איסור הנאה לא צטלה אע"ג שאין
בה חשיבות שהרי ערלה (וכלאים) וכלאי הכרס איסורי הנאה יניחו
ואפ"ה אמרינן יעלו צאחד ומאחיס אלא ודאי מיירי בחמיכה
חשובה כי היא דחולין אלמא דהר תני ליה אע"ג דצשר תנא ליה
התם ולכן הוה פריך ולייתי חמיכה של נבילה וא"ת וי"נ דקמני לה
במתני' על כרחך מיירי בחציות סמומות כיון דתרתו אית ליה
וא"כ אמאי תנייה הכא הא כבר תנא ליה התם במס' ערלה (פ"ג)
מ"ו דקמני וחציות סמומות וי"ל דליצטרינן לאשמועינן חומרא אפי'
צקתם יינס אע"פ שהוא מדבריהם ועוד איכא למימר דיי"נ הכא
במכילתין עיקר הוא למתנייה לכך תנייה אע"פ שגנה כבר במקומות
אחרים כה"ג אבל שאר דברים שאינו שונה דותן כאן כי אם אגב
גירא דיי"ן נסך שם אפי' אומר שלא חש לשנות אותם השונים במקום
אחר: **למעוטי** דבר שבמנין ואין איסורי הנאה. לכאורה משמע דלתא למעוטי דלא הוי צמשהו וא"כ פליגא הך דהכא להיהא דפ'
גיד הנשה (חולין דף ק. ו) וס"ה דקמני התם דצטלה משום דהוי דבר שבמנין אע"ג דלא הוי איסורי הנאה וקשיא דאי"כ
ה"ל לתמונה לאתויי מתני' דהתם ולמפרכה מיניה אהיה דהכא לכך נראה לי למעוטי דקאמר הכא היינו דלא חשיב הכא דבר שבמנין
ולא איסורי הנאה שלא ירד לשנות רק היכא דאיכא תרתו וכה"ג איכא פ"ק דצ"ק (דף ה.) למעוטי מסור ומפגל דהוי נמי פ"י שלא ירד
לשנותם אע"ג דמתני' עלייהו. [ועיין תוס' חולין דף דף ק. ע"ה ד"ה שאין:] **א** נמי למעוטי איסורי הנאה בו. הכא הוי ודאי למעוטי איסורי
הנאה דלא הוי צמשהו אלא צטל כיון דלא הוי דבר שבמנין (א) דפירש לקמן וקשה השתא לוי הוי למעוטי דקפיש דמילא דלמעוטי דרישא
דרישא היינו שלא ירד לשנות דבר שבמנין ולאו איסורי הנאה אבל מ"מ אמת הוא דהוי צמשהו וסיפא אמר דלתא למעוטי דלא הוי
צמשהו כלל דכפרישית ושמתא יש ליישב למעוטי דקפיש נמי דהיינו שלא ירד לשנותו אבל מ"מ אמת הוא דאיכא איסורא דהוי צמשהו
כגון חמץ בפסח שאסור בהנאה והוי צמשהו אפי' צלא חשיבות דבר שבמנין דהא אפי' תערוצת דחמץ צעלמא הוי צמשהו והשתא
ניחא דלמעוטי דרישא ודסיפא ממעט הניך צ' דברים שהקשה התלמוד מהם חמיכה נבילה וחמץ בפסח מיהו הא לא מתוקמא אלא לרב דאמר
(בפסחים טו): חמץ צמשהו: **אמר** רב הלכה ברשב"ג בחבית דאמר ימכר בולו לעובד כוכבים בו. וא"ת וכי פליג רשב"ג אקתם
מתני' דקמני יין נסך צמשהו ואוקמינן בחציות צין החציות וקאמר צמשהו וי"ל דרשב"ג מוקי לה לענין שלא יוכל למכור כל אחד ואחד לצדו
לפי שאינו צטל למיהוי היין נסך הימר ע"י ציטול אבל כל התערוצת (כחד) ודאי יוכל למכור חוץ מדמי חציות צצו:

מתני' אלו אסורין ואוסרין בכל שהו. כל מקום שנתערבו שם
אפי' אחד בחלב לא בטיל ואוסרין את כולן: יין נסך. חצית בחלב
חציות: ועודם כוכבים. אורה שעבדה ונתערבה בחלב לורות שאין
עבודת כוכבים: ועודם לצבוין. דהו נמי איסורי הנאה כדאמרין

באין מעמידין (לעיל טו): **ואיסורי מאורע**
וחולין שנשחטו בעורה. איסורי הנאה
הן וצמס' קדושין (דף נז.) מפרש לה:
ושער גזיר. לאיסורי הנאה הוא
דכתיב (במדבר ו) ונתן על האש אשר
תחת וצתה השלמים: **ופטר חמור.**
לאסור בהנאה כל זמן שלא נפדה:
ונשר בחלב. חמיכת צשר
שנתערבה בחלב ונאסרה צנומן
טעם וחזרה ונתערבה בחלב חמיכות
אוסרות כולן צהנאה והיא תנא
סבר צשר בחלב איסור הנאה
דפלוגתא היא צכל הצשר צשמיטת
חולין (דף קטו). יש שלמדיס ממשנתנו
דצשר בחלב צמשהו וצצורין
דהאי צכל שהו דקמני כגון טיפת
חלב שפלה לקדימה או חמיכת צשר
קטנה שפלה לקדימה ואפילו אין
בה נ"ט וטעות הוא צידס דהא
מפרשינן בגמרא דתנא דבר שבמנין
קמני כגון חמיכה בחמיכות משום
דדרכן לימנות חשיב ולא צטיל ואי
צצשר שנתערב טעמו בחלב קמיירי
צצטית חלב שפלה לקדימה [צשר]
מי הוי דבר שבמנין ועוד הא אוקימנא"ס
כל איסורין שבתורה שלא צמינו צ"ע
ואפי' לרב ושמואל דאמרין צמשהו
צשלא צמינו מודו וצכולה שמיטת
חולין אומרין צשר בחלב צ"ע (א):
שער גזיר דבר הנמכר במנין הוא כמה
גמות צסלע ועושין מהן שקין:
גב' אי דבר שבמנין קחשיב. משום
דדרכו לימנות לא צטיל ואפי' לאו
איסור הנאה נחשוב נמי חמיכות
נבילה: **סרסי אית ליה דבר שבמנין**
ואיסורי הנאה. דאיכא תרתו לחשיבותא דחשיב איסור לדידה הוא דלא
צטיל צצל חמץ פרוסה צפסח הואיל ואין דרכו לימנות צטיל ומשליך
אחד מהן לגהר והשאר נותן לבלבו וחמיכת נבילה אע"ג דדבר
שבמנין הוא כיון דלאו איסור הנאה הוא צטלה צצובי וחדא שדי
לכלבים ואינן שרי צצבילה: אגווי פדך. מקום וכן רימוני צדן הא
של ערלה או של כלאי הכרס הן ונתערבו בחלב כולן ידלקו: **הא**
סנא ליה ססס. צצדר זרעים ומייתי לה צצילה שולדה (צ"ה ג):
וצימות בערלה (דף פ"ה): **וליתני כררס של צצ"ב לענין חמץ צפסח.**
דדבר שבמנין הוא ואיסורי הנאה: **חציות חציות.** דשקיל מדל"ט ושדי
צנהרא ואינן נשתרו בהנאה אבל יין שנתערב ציין כולו אסור בהנאה:
הלכה למעשה. להורות על המעשה: יין נסך. ממש חצית בחציות מותר
בהנאה חוץ מדמי אותה חצית אבל יין ציין כולו אסור בהנאה: **ססס**
יין אפי' יין ציין מוסר. בהנאה חוץ מדמי אותו יין וכן הלכה:
מתני'

אחר: **למעוטי** דבר שבמנין ואין איסורי הנאה. לכאורה משמע דלתא למעוטי דלא הוי צמשהו וא"כ פליגא הך דהכא להיהא דפ'
גיד הנשה (חולין דף ק. ו) וס"ה דקמני התם דצטלה משום דהוי דבר שבמנין אע"ג דלא הוי איסורי הנאה וקשיא דאי"כ
ה"ל לתמונה לאתויי מתני' דהתם ולמפרכה מיניה אהיה דהכא לכך נראה לי למעוטי דקאמר הכא היינו דלא חשיב הכא דבר שבמנין
ולא איסורי הנאה שלא ירד לשנות רק היכא דאיכא תרתו וכה"ג איכא פ"ק דצ"ק (דף ה.) למעוטי מסור ומפגל דהוי נמי פ"י שלא ירד
לשנותם אע"ג דמתני' עלייהו. [ועיין תוס' חולין דף דף ק. ע"ה ד"ה שאין:] **א** נמי למעוטי איסורי הנאה בו. הכא הוי ודאי למעוטי איסורי
הנאה דלא הוי צמשהו אלא צטל כיון דלא הוי דבר שבמנין (א) דפירש לקמן וקשה השתא לוי הוי למעוטי דקפיש דמילא דלמעוטי דרישא
דרישא היינו שלא ירד לשנות דבר שבמנין ולאו איסורי הנאה אבל מ"מ אמת הוא דהוי צמשהו וסיפא אמר דלתא למעוטי דלא הוי
צמשהו כלל דכפרישית ושמתא יש ליישב למעוטי דקפיש נמי דהיינו שלא ירד לשנותו אבל מ"מ אמת הוא דאיכא איסורא דהוי צמשהו
כגון חמץ בפסח שאסור בהנאה והוי צמשהו אפי' צלא חשיבות דבר שבמנין דהא אפי' תערוצת דחמץ צעלמא הוי צמשהו והשתא
ניחא דלמעוטי דרישא ודסיפא ממעט הניך צ' דברים שהקשה התלמוד מהם חמיכה נבילה וחמץ בפסח מיהו הא לא מתוקמא אלא לרב דאמר
(בפסחים טו): חמץ צמשהו: **אמר** רב הלכה ברשב"ג בחבית דאמר ימכר בולו לעובד כוכבים בו. וא"ת וכי פליג רשב"ג אקתם
מתני' דקמני יין נסך צמשהו ואוקמינן בחציות צין החציות וקאמר צמשהו וי"ל דרשב"ג מוקי לה לענין שלא יוכל למכור כל אחד ואחד לצדו
לפי שאינו צטל למיהוי היין נסך הימר ע"י ציטול אבל כל התערוצת (כחד) ודאי יוכל למכור חוץ מדמי חציות צצו:

(א) תמורה כח. וצמס' ע"ג;
(ב) ויני' תוס' וצמס' ע"ג.
ד"ה אלא וכו' וצמס' ע"ג
לחש"י נמי הכא ע"ג כמה
דברי' (א) ערלה פ"ג מ"ז
[צ"ה ג: צימות פ"א: וצמס'
ע"ג:] (ד) וני' ה"רין מאן
שמעת ליה דלאמר חמץ צפסח
אסור בהנאה רבי עקיבא הא
תנא ליה (ר"ה) (ב) צבורות
(ג) (לעיל ע"ג:) (ד) [ס"ס]
(ה) צבורות כ"ד. וצ"ג
(ט) [לעיל ע"ג:] (ו) [ס"ס]
(ז) כגון חולין ק"ט. [ל' דמי
מדל. וצ"ג] (ח) [צ"ל]
דקמני' (ט) וצ"ע תוס'
חולין ק. ד"ה שאין חמיכה:
(ס) [דפסי' וקשה לנ"ל
רש"י].

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה וצשר בחלב
וכי בחלב צטתן טעם
הס"ד וכלא צ"ל הפירוש
מגמלא וחשיב צ"ל ד"ה אי
דבר שבמנין ואפי"כ ד"ה
שער גזיר דבר הנמכר
ואפי"כ ד"ה תרתו:

הגהות הגר"א
[א] במשנה ושער
השתמלת. נחמק. וכן
צירושלמי ור"ף וראש
לתא ועי' תוס' וצמס' ע"ג
א"י ד"ה אלא. וצמס' ע"ג
מלי למתני אפי' שה"מ
(מ"ד ט):

מוסף רש"י
ועורות לצבוין. שקורין
כנגד הלכ' דרכן לעשות כן
לעבודת כוכבים ומצליחין
אלה הם דרך הצדק ומצד
משום וצמס' תוס' וצמס' ע"ג
בס: טעקצינ כנגד הלכ'
קצט עגול ודך' אותו נקב
הואלו האיסורין והקטירות
לעבודת כוכבים ותקריבת
עבודת כוכבים אסור
בהנאה (תמורה כח).
ושעיר נודר. אסור
בהנאה דכפי שילוח תחת
הדוד (טו). ודבר בחלב.
חמיכת צשר שנתערבה
בחלב וצו' תעריבה בחלב
חמיכות. כולן אסורות,
ואפילו דמ"ד צשר בחלב
אסור בהנאה. צשמיטת
חולין (קיד) צפסק כל
הצשר (טו). הראוי
לערלה ערלה. אותן שכן
מין אלו וערלה וצו'הן כסן
מקדשן את ערוביהן משום
ערלה. והכאוי לכלא
הכרס. כגון חלפי מדיין
וקולחי כרוב וככרות. שאין
מין אלו. מקדשין ערוביהן
לצטור כללי הכרס (צ"ה)
ג. ובעיני צבווח א"ה.